

Gevaren van de Gereformeerde Theologie

10/18: Het gevaar van gelovigen onder de wet te stellen

18-Delige zondagsschoolreeks: <http://www.verhoevenmarc.be/reformed.htm>

Bron: Middletown Bible Church, <http://www.middletownbiblechurch.org/doctrine/dangerso.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

De gereformeerde theologie valt de essentie aan van het christelijke leven en de regel waarnaar het zou moeten geleefd worden. De gereformeerde theologie dwaalt in zijn leer over heiliging door de gelovige terug te zenden naar de berg Sinaï in plaats van hem te zenden naar de berg Golgotha. Paulus' focus was altijd gericht op het kruis: "O dwaze Galaten, wie heeft u betoverd om de waarheid niet te gehoorzamen; u voor wie Jezus Christus eerder voor ogen is geschilderd alsof Hij onder u gekruisigd was?" (Galaten 3:1). "Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld" (Galaten 6:14).

Gereformeerden zullen nooit zeggen dat een persoon gerechtvaardigd wordt door werken van de wet. Zij staan er terecht op dat rechtvaardiging door geloof is en niet door werken. "Rechtvaardiging door geloof" was de getrouwe leus van de Reformatie. Het probleem echter is niet gerelateerd aan rechtvaardiging maar aan heiliging (het christelijke leven en hoe dit moet geleefd worden). Gereformeerde theologen leren consequent dat gelovigen onder de wet staan **als levensregel**. Gewoonlijk zeggen zij dat de gelovige niet onder de ceremoniële wet (het offersysteem, enz.) staat maar dat hij onder de morele wet (de Tien Geboden, enz.) staat. De overweldigende karakteristiek van alle gereformeerde theologen is hun leer van de relatie van de gelovige tot de wet. Zij willen zeggen dat de gelovige "onder de wet" staat als levensregel.

Miles Stanford, auteur van *The Complete Green Letters* ("Grondbeginselen voor geestelijke groei", hier vertaald: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Green-Letters.pdf>)¹, heeft de volgende lijst opgegeven van pro-wet calvinisten of gereformeerde auteurs wier theologie grote aantallen gelovigen doordringt:

Adams, J.	Edwards, J.	Lloyd-Jones, M.	Shedd, Wm.
Allis, O.	Fletcher, D.	Mauro, P.	Smeaton, G.
Bass, C.	Fuller, D.	Morris, L.	Steele, D.
Baxter, R.	Gerstner, J.	Murray, G.	Stonehouse, N.
Berkof, L.	Gill, J.	Murray, J.	Stott, J.
Berkouwer, G.	Goodwin, T.	Nicole, R.	Thomas, C.
Boettner, L.	Haldane, R.	Owen, J.	Van Til, C.
Boice, J.	Hamilton, F.	Packer, J.	Van Til, H.
Bonar, A.	Hodge, A.	Payne, H.	Vos, G.
Boston, T.	Hodge, C.	Pink, A.	Warfield, B.
Brown, D.	Kromminga, D.	Romaine, Wm.	Watson, R.
Conn, H.	Kuiper, H.	Ryle, J.	Watson, T.
Cox, Wm.	Kuyper, A.	Schaeffer, F.	Wyngaarden, M.

Velen van de hierboven genoemden kunnen beschouwd worden als belangrijke godvrezende mensen. Hun bijdrage aan de zaak van Christus mag niet geminimaliseerd worden. Maar dezen mannen zijn niet dispensationeel in hun theologie en zij dwalen wanneer zij erop staan dat de gelovige onder de wet staat als levensregel. Maar voor heiliging moet de gelovige naar de berg Golgotha gestuurd worden, niet naar de berg Sinaï. Het is door het kruis dat ware vrijheid wordt gevonden.

¹ Zeer aanbevelenswaardig.

W. J. Berry, in zijn voorwoord op William Huntington's klassieke werk *The Believer's Rule of Life* (De levensregel van de gelovige), vermeldde het probleem erg juist:

Het is een goddelijk feit dat Christus de “verlosten” absoluut bevrijd heeft van alle slavernij aan, en consequenties van, de hele wet. Deze waarheid werd als eerste ontkend door de Farizeeën en sommige gelovige joden. Deze ontkenning van de waarheid had de overhand kunnen krijgen, indien deze zaak niet onmiddellijk voor altijd door de apostelen werd opgelost. De essenties van dit werk zijn weergegeven in het verslag van de conferentie te Jeruzalem (Handelingen 15:1-35), in Paulus' correctie van Petrus, in de berisping door Paulus van de Galatische judaïseerders (Galaten), zijn uiteenzetting in de Romeinenbrief, en de finale opheldering in de brief aan de Hebreëen. Maar ondanks deze heldere verklaringen uit de hemel, kwamen bepaalde mannen in de kerken die door bleven gaan met de lering van deze zelfde Mozeswet. Tijdens het Concilie van Nicea, bijeengeroepen door de Romeinse keizer Constantijn, begonnen zijn bisschoppen het eerste “systeem” van judeo-christelijke wetten, die expandeerden doorheen de donkere Middeleeuwen door pausen en hun hiërarchie van bisschoppen, daarna aangepast en doorgegeven aan de protestantse hervormers, en vandaar in het hele Christendom, tot op vandaag. Deze zaak is geen kwestie van goed of verkeerd doen, maar van de verhouding waaronder wij dienen. Allen die onder de wet zijn dienen de zonde tot veroordeling; allen die bevrijd zijn van de wet dienen nu als vrije zonen tot gerechtigheid en ware heiligheid (Romeinen 6:15-23).

Ook de vroege dispensationalisten begrepen deze zaak erg goed:

Ik leer in de wet dat God stelen verafschuwt, maar het is niet omdat ik onder de wet sta dat ik niet steel. Alle Woord van God is het mijne, en geschreven voor mijn instructie, maar ik ben niet onder de wet, maar een christen die gestorven is met Christus op het Kruis, en ik ben niet in het vlees, waarop de wet van toepassing was. Ik ben gestorven aan de wet door het lichaam van Christus (Romeinen 7:4). (John Darby, geciteerd door Miles Stanford in het verhandeling met de titel, *Arminius, To Calvin, To Paul--Man, Law, or Christ-Centered?*)

Sommige goede mensen die in smartelijke dwaling de wet willen opleggen als levensregel voor de christen menen het wel goed maar het hele principe is vals omdat de wet, in plaats van een levensregel te zijn, noodzakelijkerwijs een regel des doods is voor iemand die de zondenatuur in zich heeft. Verre van een bevrijdende kracht te zijn, kan ze enkel zulke mensen veroordelen; verre van een middel tot heiliging te zijn is ze in feite de kracht van de zonde (1 Korinthiërs 15:56). (William Kelly, geciteerd in *The Complete Green Letters* van Miles Stanford, p. 265).

Wij zijn ten volle overtuigd dat een superstructuur van ware, praktische heiligheid nooit kan opgericht worden op een wettische basis; en daarom brengen we 1 Korinthiërs 1:30² onder de aandacht van de lezers. Het valt te vrezen dat velen die in zekere mate de wettische grond verlaten hebben, in de zaak van “rechtvaardiging”, zij daar nu op gaan vertrouwen voor “heiliging”. Wij geloven dat dit een kapitale fout is. Het is evident dat een zondaar niet gerechtvaardigd kan worden door werken van de wet, en het is even evident dat de wet niet de regel is voor het leven van de gelovige. Over de levensregel van de gelovige zegt de apostel niet: Het leven is voor mij de wet, maar: “Het leven is voor mij Christus” (Filippenzen 1:21). Christus is onze regel, ons model, onze toetssteen, ons alles³. We ontvangen de Tien Geboden als onderdeel van de geïnspireerde canon, en bovendien geloven wij dat de wet in volle kracht blijft bestaan om over de mens te heersen en hem te vervloeken, zolang hij leeft. Laat een zondaar trachten daardoor leven te verkrijgen, en zie dan waar de wet hem brengt, en laat de gelovige zijn weg vormen overeenkomstig de wet, en zie wat ze van hem zal maken. Wij zijn ten volle overtuigd dat als een mens wandelt overeenkomstig de geest van het evangelie, hij niet zal moorden of stelen, maar wij zijn ook overtuigd dat een mens, die zich beperkt tot de standaard van de wet sterk tekort zal schieten tegenover de geest van het evangelie⁴ (C. H. Mackintosh: *The Mackintosh Treasury-Miscellaneous Writings*, pag. 628, 653–654).

² 1 Korinthiërs 1:30: “Maar uit Hem bent u in Christus Jezus, Die voor ons is geworden wijsheid van God en gerechtigheid, heiliging en verlossing”.

³ Christus is vooral onze *kracht*, om te *kunnen* wandelen naar Gods welbehagen, zie: Joh. 15:4-5.

⁴ Of: de Geest van Christus: Rom. 8:9-11. Want “Zonder Mij kunt u niets doen” (Joh. 15:5).

De meesten van ons zijn grootgebracht onder de invloed van het Galatianisme. Protestantse theologie is voor het grootste deel Galatianisme, omdat niet de wet noch de genade hun onderscheiden en afgescheiden plaats werd gegeven, maar ze zijn samen vermengd tot één incoherent systeem. De wet is niet langer, zoals het Gods bedoeling was, een “bediening van de dood” (2 Korinthiërs 3:7), van vervloeking (Galaten 3:10), of van beschuldiging (Romeinen 3:19), omdat ons werd geleerd dat we ze moeten trachten te gehoorzamen, en dat wij dat met goddelijke hulp zouden kunnen. Evenmin brengt genade ons een gezegende bevrijding van de heerschappij van de zonde, omdat wij nog onder de wet staan als een levensregel, niettegenstaande de duidelijke verklaring in Romeinen 6:14. (C. I. Scofield, geciteerd in *The Complete Green Letters* door Miles Stanford, p. 265).

Wanneer de zondaar gerechtvaardigd is door geloof, heeft hij dan de wet nodig om God te behagen? Kan gehoorzaamheid aan de wet in hem de vrucht van heiligheid voor God voortbrengen? Wat is de verhouding van de gerechtvaardigde gelovige tot de wet? Is hij nog steeds onder de heerschappij van de wet of is hij bevrijd van de wet en haar slavernij? Deze vragen worden beantwoord in dit hoofdstuk [Romeinen 7]. “Zo, mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God. ... Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwigheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter” (Romeinen 7:4, 6). (Arno C. Gaebelein, *Gaebelein’s Concise Commentary on the Whole Bible*, p. 907).

Gelovigen zijn vandaag niet onder de wet, niet als middel tot rechtvaardiging, noch als wetsregel, maar zij zijn gerechtvaardigd door genade en allen worden opgeroepen te wandelen in genade. Allereerst hebben we hier [in Romeinen 7:14–25] een gelovige jood die worstelt om heiligheid te verkrijgen door de wet als levensregel te gebruiken en die resoluut zijn oude natuur wenst te dwingen om zich daaraan te onderwerpen. In het Christendom gaat de gemiddelde heidengelovige doorheen dezelfde ervaring; want legalisme wordt bijna overal geleerd. Daarom, wanneer iemand bekeerd is, is het maar natuurlijk te redeneren dat, nu deze persoon uit God geboren is, het enkel een kwestie is van vastberadenheid en hardnekkig proberen zich te onderwerpen aan de wet, en dat men zo een heilig leven zal bereiken. En God Zelf laat toe dat de test gedaan wordt opdat Zijn volk experimenteel mocht leren dat het vlees van de gelovige niet beter is dan het vlees van de ongelovige. Wanneer hij ophoudt met zijn eigen inspanningen dan vindt hij bevrijding door de Geest, door inwoning van de opgestane Christus. (H. A. Ironside, *The Continual Burnt Offering*, zie onder 18 september en *Romans*, p. 89).

Het Woord van God veroordeelt meedogenloos alle pogingen om de christelijke gelovige “onder de wet” te plaatsen. De Heilige Geest, door de apostel Paulus, gaf aan de kerk het boek Galaten met het doel deze ketterij aan te pakken. Lees deze brief opnieuw en opnieuw, en noteer zorgvuldig de precieze dwaling die de schrijver behandelt. Het is daar niet een totale afwijzing van het evangelie van Gods genade en een terugkeer naar totaal legalisme. Het is veeleer de dwaling van te zeggen dat het christelijke leven, dat simpel begon door geloof in Christus, daarna moet verder geleefd worden onder de wet of een gedeelte ervan (Galaten 3:2-3). (Alva McClain, *Law and Grace*, p. 51–52. Gepubliceerd door BMH Books, Winona Lake, IN 46590).

De sleutel om een christelijk leven te leven wordt niet gevonden bij de berg Sinaï maar bij de berg Golgotha. Het is daar dat ik leerde: “want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God” (Kolossenzen 3:3). De wet kwam voort van de berg Sinaï, maar GENADE vloeide voort uit Golgotha, en het is de genade van God die ons leert: “Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen, en leert ons de goddeloosheid en de wereldse begeerten te verloochenen en in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven” (Titus 2:11-12). De dwaze Galaten verlieten de berg Golgotha ten gunste van de berg Sinaï, alhoewel gezegd wordt “voor wier ogen Jezus Christus te voren geschilderd is geweest, onder u gekruisigd zijnde?” (Galaten 3:1). “Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op **iets anders dan op het kruis** van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld” (Galaten 6:14).

Gereformeerde theologie is deficiënt in zijn lering over heiliging. William Newell deed de volgende observatie:

Niet in *leer*, noch in *wandel* ging de Reformatie terug naar de vroege dagen van de Kerk. In de leer leerden zij wel (God zij dank!) *rechtvaardiging* door geloof, los van werken. Luthers “Commentaar op Galaten” is in vele opzichten de meest energieke uiting van geloof sinds Paulus. Maar de hervormers onderwezen niet Paulus’ leer van *identificatie*, namelijk dat de *geschiedenis* van de gelovige, als verbonden zijnde met Adam, *eindigde* op Golgotha: dat hij aan de zonde stierf met Christus, en stierf aan de wet die aan de zonde haar kracht gaf. Alle geloofsbelijdenissen van de Reformatie hielden de gelovige onder de wet als levensregel, en de wet maakte *niets* volmaakt. Terwijl de Schrift spreekt van een *volmaakt* geweten, middels een *volmaakt offer*; van *vervolmaakt* geloof; van *volmaakt* te zijn in liefde; van *vervolmaking* van heiligheid in de vreze Gods. (William Newell, *Revelation--A Complete Commentary*, p. 63 (zie zijn commentaren onder Openb. 3:2).]

Zie volgende vertaalde studies:

“Wat is de levensregel van de gelovige?” (G. Zeller):

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/sinai-golgotha.pdf>

“Het christelijke leven en hoe dit geleefd moet worden” (G. Zeller):

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/christelijkeLeven.pdf>

“Grondbeginselen voor geestelijke groei” (The complete Green Letters; Miles J. Stanford):

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Green-Letters.pdf>

En ook:

“Gevaren en contrast tussen Israël en de Kerk”:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Israel-Kerk2.pdf>

“Wat is de Kerk en wat is haar toekomst?”:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Wat-is-de-kerk.pdf>

“Hebreeuws christendom en de kerk”:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/HebreeuwsChristendom.pdf>

“Israël bij de Kerk, of de Kerk bij Israël?”:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Israel-Kerk.pdf>

“Licht op de Dispensaties”:

<http://www.verhoevenmarc.be/dispensaties.htm> (zondagsschoolreeks)

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm